ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: ARISTOTELES. BOETHIUS
11. Jh. Seite 14r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=951
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

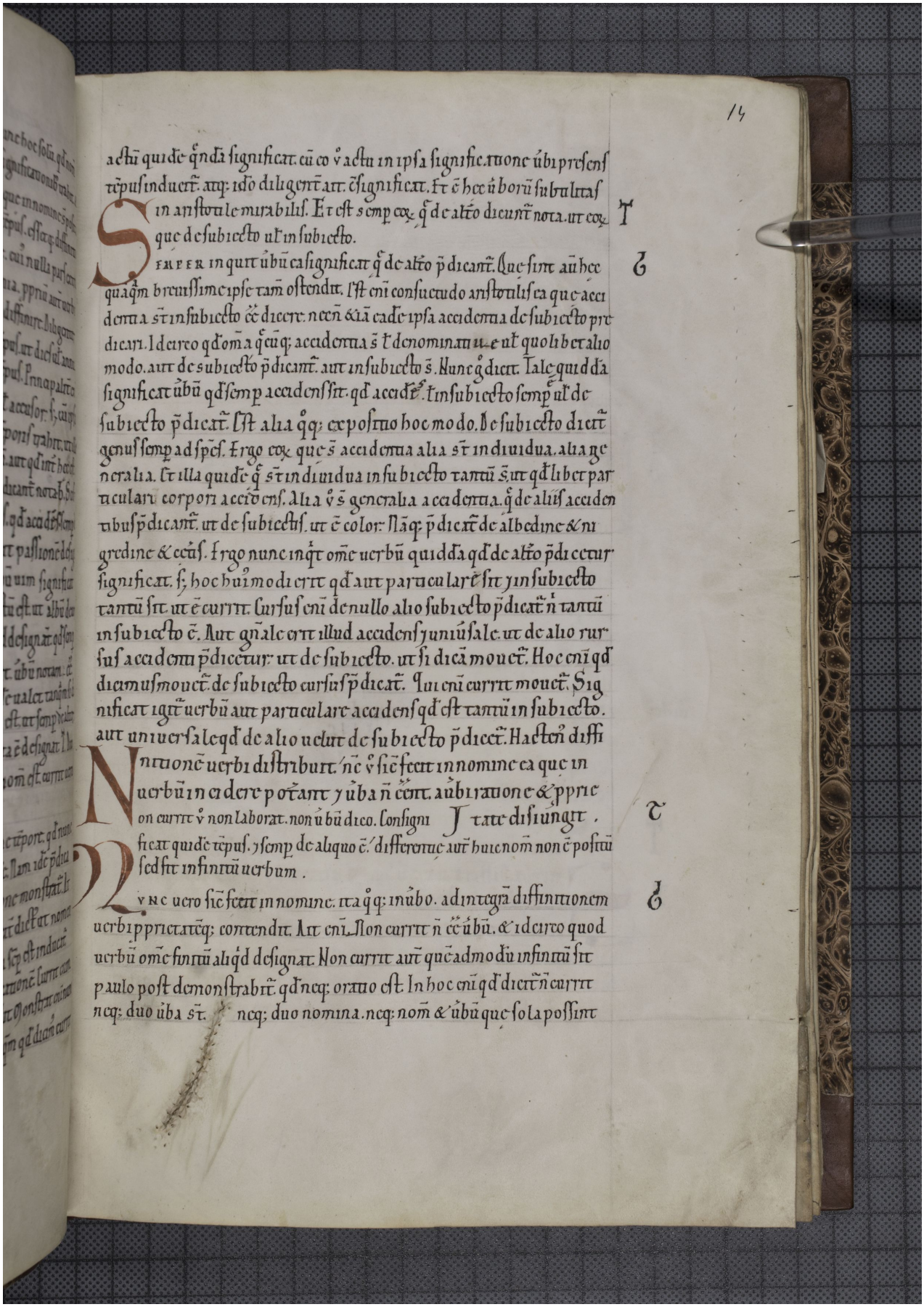

actu quidē q̃ndã significat. cũ co ꝗ actu in ipsa significatione ubi presens
tẽpus inducit. atq: ideo diligenter attendit. Et ē hec uborũ subtilitas
Sin aristotele mirabilis. Et est semp cox q̃ de alto dicunt̃ nota. ut cox T
que de subiecto uel in subiecto.
Super in quit ubũ ca significat q̃ de alto p̃dicant̃. Que sint autem hec G
quadm̃ brevissime ipse tam ostendit. Est enim consuetudo aristotelis ea que acci
dentia sunt in subiecto ee dicere. necnõ eã cadem ipsa accidentia de subiecto pre
dicari. Idcirco quoniã q̃cũq: accidentia sunt denominantur uel uel quolibet alio
modo. aut de subiecto p̃dicant̃. aut in subiecto sunt. Nunc q̃ dicit. Tale quid dã
significat ubũ quod semp̃ accidens sit. quod accidere. Et in subiecto semp̃ uel de
subiecto p̃dicat̃. Est alia q̃q: expositio hoc modo. De subiecto dicit̃
genus semp̃ ad spẽs. Ergo cox que sunt accidentia alia sunt in diuidua. alia ge
neralia. Et illa quidem q̃ sunt in diuidua in subiecto tantũ sunt. ut quilibet par
ticularis corpori accidens. Alia ꝗ sunt generalia accidentia. q̃ de aliis acciden
tibus p̃dicant̃. ut de subiectis. ut ē color. Sãq: p̃dicat̃ de albedine & ni
gredine & ceteris. Ergo nunc inquit omne uerbũ quid dã quod de alto p̃dicetur
significat. sicut hoc huiusmodi erit quod aut particulare sit. in subiecto
tantũ sit. ut ē currit. Cursus enim de nullo alio subiecto p̃dicat̃ nisi tantũ
in subiecto ē. Aut qnãlcunq: illud accidens uniuersale. ut de alio rur
sus accidentia p̃dicetur. ut de subiecto. ut si dicã mouet̃. Hoc enim quod
dicimus mouet̃. de subiecto cursus p̃dicat̃. Qui enim currit mouet̃. Sig
nificat igitur uerbũ aut particulare accidens quod est tantũ in subiecto.
aut uniuersale quod de alio uelut de subiecto p̃dicet̃. Hactenus diffi
Nitionem uerbi distributim. nec ꝗ sic fecit in nomine ea que in
uerbũ incidere poterant. ubã non cont. aubi ratione & ppric
on currit ꝗ non laborat. non ubũ dico. Consigni J tate disiungit. T
ficat quidem tẽpus. sicut semp̃ de aliquo ē. differentiae autem huic nomen non ē positum
sed sit infinitum uerbum.
Vnc uero sic fecit in nomine. ita q̃q: in ubo. ad integram diffinitionem G
uerbi pprietatemq: contendit. Aut enim. Non currit non ee ubũ. & idcirco quod
uerbũ omne finitum aliquid designat. Non currit autem quemadmodũ infinitum sit
paulo post demonstrabit̃. quod neq: oratio est. In hoc enim quod dicit̃ non currit
neq: duo uba sunt. neq: duo nomina. neq: nomen & ubũ que sola possint